

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolvas szerkesztő:
Bíró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landemann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 50
Hirdetéseket a legutóbbi számban közlünk.

A mi iparunk.

Czike, 1900. szept. 7.

A mi iparunk? — Hol van az a mi iparunk? Sehoh. Mert az, a mit minálunk iparnak neveznek, csak vázlatos körrajza egy iparnak. Abban azonban mindnyájan megegyezünk, hogy boldogulásunkat hathatósan mozdítaná elő, a földgazdaságot fölvirágoztatná s a közjólétet előmozdítaná, ha csak egy kis iparunk lenne.

Az értekezlet, melyet a zemp-lénvármegyei gazdasági egyesület érdemes elnöke egybehívott a kíván-dolrás megváltása tárgyában, fényes bizonyosságot tett arról, hogy a lelkekben ott él egy virágzó ipar utáni vágyakozás.

Sajnos azonban, hogy a mig mindayán megegyeztünk abban, hogyha ez a szegény nemzet boldogulni akar, föltétlenül iparra van szüksége, addig senkinek sem jutott eszébe bátran és nyíltan megmondani, mi az oka annak, hogy nálunk már is nincs virágzó ipar. Hiszen ha erre meg volt a föltétel ezen a kerekvilágon, ugy az itt volt meg. Oclsó munkaerő s a nyers anyag bősége.

De a mit mi elmulasztottunk megmondani, azt elmondotta egy öreg kuruc, a ki a szomszédos Abauj-vármegyéből látogatott el hozzánk ez alkalomból.

Ő megmondta nyíltan, a mint egy igaz férjühoz illik; nem csúrt-csavart, nem mosolygott bájosan: hogyha a mi beszedünk nem akar pusztá frázis lenni, ugy nekünk el kell távolítani az akadályt, mely iparunk utjában áll: az Ausztriával való gazdasági közösséget.

Bátor szavai valami megdöb-benés féltet keltek Rákóczi Ferenc és Kossuth Lajos szűkebb hazájának határai közt. Mert hiába, eljártak az idők és a kemény kurucok unokáiból jámbor cirnosok lettek, kik szeretik a verőfényes helyeket, hogy ott nyuj-tózzanak és lojalisan doromboljanak.

Valaki azt mondta, hogy a tizenkilencedik század legnagyobb hazugsága a népképviselő. Ha ez áll valamely országról, ugy egyről sem annyira, mint Magyarországról. Ime, mindenki érzi, mindenki tudja, mindenkinek lelke mélyén ott él a tudat, hogy Magyarországot hafadásának és boldogulásának egyetlen akadályá van és ez az Ausztriával való gazdasági közösség. Hogy van az, hogy ez a közösség negyvennyolc óra alatt meg nem szűnik, midőn ezt egy ország összes népe kívánja, magára nézve föltétlenül jönnek itéli

és meg van győződve, hogy ez a további életének conditio sine qua non-ja.

Képviselője van ennek a népnek és mégis erőtlően keresztül-vinni, a mi boldogulásának, haladásának föltételét képezi és nem tudja összetépni azt a rongyot, melyre 33 év előtt ráírták azt az állapotot, melynek átka alatt nyögünk, pusztulunk és veszünk.

Mutassátok meg nekünk azt a bálványt, melynek kedvéért kénytelenek vagyunk túrni ezt a rettenetes igát, hordozni ezt a borzasztó keresztet s prédául odadobni önboldogságunkat, szívünk vérért és életét? Mutassátok meg nekünk, hadd fontolgassuk belső értékét!

A lojalitásra utaltok? Ha csak erre tudtok hivatkozni, akkor hamis bört töltök az életetek tartott serlegbe. Engedelmet kérek, ehhez semmi höze a lojalitásnak. Ha csak egy rossz intézményről van a szó, mely egy ország létét és fennmaradását támadja életgyökereiben és nem a lojalitásról.

Nem a lojalitás itt a bibe, hanem Ausztria hagyományos kapzsisága, mely nem tud lemondani a prédáról, a melyet megkaparított és kegyetlenül tölti rajta éhes étvágyát utolsó darab porcikáig, utolsó csöpp nedűig.

És mert csendesek a kurucok, mélyen aluszunk lent a sírban, tehát minden hiabavaló. Nem tehetünk semmit, túrniunk kell és szent megnagyvással várni a rettenetes véget, a szégyenletes halat.

De hátha mégsem! Látha a kurucok fölébrednek a mély álomból, csak hallják meg a riadót, mely hija őket ahon igazának védelmére? Fújuk hát meg a riadót. Álljunk ki a piacokra és hívjuk az embereket. Hátha hívó szavunkra jönnek tizen százan, ezren, amig milliókká verődnek, amikor a nép szava Isten szavává erősödik, melynek nem fognak ellentállhatni, kik most gyáván félnek és tenni nem mernek.

Igen tartsunk népgyűléseket, hívjuk a tömegeket s gyakoroljunk egy rettenetes nyomást alulról fölfelé, hogy kénytelenek legyen engedni és megadni nekünk, ami isteni és emberi jognál fogva megillet: a szabad rendelkezést függetlenül és másra való minden tekintet nélkül házunk küszöbén innen. És aztán lesz ipar mert lesz vállalkozó, lesz hozzávaló tőke, mely magától jól el és nem kell majd utána futni. Enélkül azonban soha, de soha.

Avagy a gazdasági különválás csakugyan lehetetlen dolog? Ugy

jöjjetek sirások, mert dolgok akad: el fogtok földeni egy nemzetet.

Várlaky Sándor.

Sátorlaja-Ujhely, szept. 12.

Politikai érzékenykedés. Mióta a fővárosi sajtó kipattantotta azt az újságot, hogy a kormánypart keretén belül agrárius-part alakul és ezt minden cáfolat nélkül hagyta még az agrárius lapok is, azóta a Felsőmagyarországi Hírlap hasábjain politikai polémia fejlődött. Mi ugyanis határozottan állást foglaltunk az ellen, hogy egy liberális-nak mondott part keretén belül agrárius part képződjék. Ellenztük ezt azért, mert Magyarországon agrárius-part alakulásának semmiféle értelme nincsen. Itt kénc, hogy minden part támogatja a mezőgazdasági érdekeket, támogassa ezt ugy, a mint főmunkatársunk lapunk előző számában kifejtette nem tulhajtott szelsőségekkel, hanem az iparállamra való fejlesztésnél egyenlő arányban. Az új part-alakulást mi a szelsőségek egyik fő kuforrásának tartjuk. És kifejtettük gyakrabban mily kiszámíthatatlan károkat okozna egy politikai, mint közgazdasági fejlődésünkre, ha c partfrakció ugy, ahogy tervezteit — megalkulna. Ez okozott félreértést némely megyei politikuskunkal — így Wicz-mány Ödönnél is, a ki most ismét a következő levél közzétételére kért fel bennünket:

Tisztelt Szerkesztő ur!

Szívesen megengedem, hogy b. lapjában, — legutóbbi idők, — teljes tárgyilagossággal volt tapasztalható. Sőt azt is készséggel elősmerem, hogy Szerkesztő ur lelkesen pártolt minden agrárius mozgalmat, tekintet nélkül politikai pártállásra, ami köz- és mezőgazdasági kérdéseknél tekintetbe nem jöhet. Lelkes harcosa volt ön a szövetkezeti eszmének; pengellere állította a szélhámoságot; ellene állt az opportunizmus- és terrorizmusnak; üldözte az uszort, az erkölesténséget, a csalást, a borhamisítást és a jogosulatlan nyereséskedést. — Mindezek becsületé válnak, növelték lapjának értékét és elősmerést szerettek önnek.

Annál meglepőbb, hogy b. lapjában — megjegyzés nélkül — ezen fentebbi iránynyal éppen ellenkezőnek ad helyet. És meglepő reám nézve, hogy a levelem folytán, azon kijelentést teszi, hogy a kormánypart keretén belül kipattant, agrárius part által követett politikát nem támogathatja?

Ön, szerkesztő ur, éppen ugy tudja, mint én, hogy az agrárius part ujonnan kipattant. Sőt tudtommal új politikai agrárius part alakulásáról szó sincs. Az agráriusok nincsenek partkeretekhez kötve. Az agráriusok sem osztályok, sem felekezetekre exclusive nem támaszkodnak lebelükben, minden osztály, minden felekezet és minden part követői, helyett találunk. Mi nem partokért, felekezetekért, vagy osztályokért, de a hazáért munkálkodunk. Az agrárius eszmének és törekvéseknek vannak több mint egy évtizede — bajnokai! Kifutó fia hazánknak, nemzetünknek. — A zömét, az erejét, a legkeltebb részét képezik hazánk közgazdasági (nem egyedül mezőgazdasági) tekintélyei. Követők közé tartozik, majdnem kivétel nélkül, a magyar nemzet zömét képező gazdaközösség. — A köz- és mezőgazdasági érdekek szol-

gálatában áll, — politikai pártállásra való tekintet nélkül — minden jó magyar hazafi, aki javát akarja népünknek, felvirágoztatás hazánknak és megerősödését nemzetünknek. Aki megtörni akarja a jogosulatlan hatalmaskodást, terjeszteni az öntekénységet és megteremteni az erkölesi erőt és az anyagi javak megszerzéséhez az eszközöket.

Ezen törekvések immár, hála Istennek, a kormány kebelében is vizsgálóra találtak, az eszme, amelyért hosszú éveken át hazánktunk, a megtestesüléshez közeledik. — Ki áll utjában? az önzök és a farizeusok! — Tisztelt Szerkesztő urat ezek közé nem sorozom. — Nem feltételezem, hogy az eredmény, melyet az agráriusok, a kormány kebelében fel is kívívtak, önt a támogatástól visszariaszthatná. — Ez következtetéslenység lenne. — Mert egy küzdelem, melynek ön is részese, nem bírhat csak demonstráció jelleggel, amely a sentimentális frázisok elhangzása után elenyészik, — de eredményre kellett törekednünk; — és ha már közel állunk a célhoz, ez a katonákra nem lehangoló, sőt buzdító. Azon, hogy a kormány kimagasló tagja, kitűnő tehetségeit az agrárius magyarországi jövője kiépítésére szenteli, önt, szerkesztő ur, mint lelkes agráriust, úgyünk támogatására, csak serkenetheti. Amint hogy ezt tenni kész is leend, sorai bevezető részéből itélve — hiszem és reményelem.

Azon sejtelmé Szerkesztő ur, hogy mi, — tehát ön is mint agrárius — rokonságban állunk a néppárttal, csak annyiban igaz, amennyiben mi minden hazai magyar párttal rokonságban állunk, ha annak hívei, az agrárius törekvésekben velünk együtt éresnek és törekvésünket győzelemre hozni segítenek.

E címen, önökkel is, mint Kossuth Lajos pártjával rokonságban állunk és e címen vehetem én is igénybe Szerkesztő ur b. lapjának hasábjait.

De a néppárt — mint politikai párttal — legalább nekem semmi közöm — azért a Szerkesztő urnak a néppártta vonatkozó megjegyzéseivel nem foglakozom. Egyben kinyilatkoztatom azonban, hogy a néppárt, ha politikai céljaiban a felekezeti békét felzaklatja, elítélendő, sőt megérdemli, ha ellene zászlót bontanak. De bocsásson meg t. Szerkesztő ur, nem tudom megérteni, hogy ha már a néppártot felekezeti igazságok címen apostrofálja, miért ejti el figyelméből az u. n. br. Banffy-féle Magyar Szó és a Pester Lloyd közlő sorokozó töredékek hazafiallan, felekezeti színezeti, sőt egyesesen felekezeti türelmetlenségre igazoltáriszmetek.

Akár mint politikuskok, akár mint hazafiak bíraljuk — különösen az ön pártállást véve figyelembe — ez utóbbiaknak fellépését, modorát, célját és irányát különösen az »Ez-az« frakció multját és személyes érdekeit, sokkal több oka lehetne önnök ezek ellen tuzni ki a harci lobogót; vagy legalább ezek ellen is. — Mert amint előbb mondtam és fentartom: vidéki lapoknak egyfelől fontos rendeltetése nem engedni tért az osztályharokra és felekezeti gyűlölködések, másfelől legnagyobb erje: az igazság és őszinteség. Különben fogadja szívélyes üdvözlétemet.

Kelt Butkán, 1900. szept. 9.

Wiczmándy Ödön s. k.

Még gyakrabban visszatérünk erre a levélre, annak különösen arra a részére, amely a mezőgazdasági és ezzel kapcsolatos politikai kérdésekkel párhuzamosan foglalkozik.

Most csak éppen azzal a részével kívánunk foglalkozni, amely mintegy szemrehányásokkal illet bennünket.

Első sorban azt jegyezzük meg, hogy Wiczmány ur nagy tévedésen kezdi a levelet, ez a tévedés pedig hibás okfejtés eredményez az egész levélben végig. Tévedése ott kezdődik, hogy politikai pártállás mezőgazdasági kérdéseknél tekintetbe nem is jöhet. Bár úgy volna. Akkor végre ott tartanánk, hogy az ország képviselőite együttes erővel kezdene az önálló gazdasági berendezkedéshez, függetlenül Ausztriától, a vámsörnyök felállításával, mert a 67-iki törvények értelmében — amióta Ausztriában a császárparagrafusok kormányoztak — ez most már nemcsak joga, de kötelessége is volna a kormányoknak. Sajnos, éppen bizonyos párt-érdekek, hogy Bécs felé kacerkódjanak, ennek útját állják. Hát ez az a bizonyos hazaszeretet, amiről Wiczmány ur regél?

— És amit téved Wiczmány ur a hazaszeretet fogalmában épp úgy téved abban, hogy mi azokat a bizonyos országgróntó eszméket többé ne nem üldözzük. Tessék csak nekünk ilyen országgróntó dolgokról referálni és majd meglátja, hogy mi ebben egy jótányít sem változott épp úgy, mint a politikai pártállásunkban nem. Talán fáj némelyeknek, hogy mi oly esőkönyösen nyargalunk a gazdasági különválasz és hogy a mezőgazdasági szélsőségeket ostorlegyre vittük éppen azért, mert ez irányban semmit sem tesz. De hát mi már ilyen esőkönyösek vagyunk és nem leszünk mások, amíg nem látjuk, hogy azok a némelyek, az agrárius-párt megalakításán fáradozik, ahelyett, hogy a szövetkezeteknél egyoldalúsággal, amint t. b. abban sajnos tapasztaltuk e megyében egyes osztály kis irásával működnek, inkább a minden felekezeti szövetkezetnélküli szövetkezés, a földparcellázás, gyárak létesítése és ezek életképességének biztosítása céljából a gazdasági különvállás körül fáradoznak. Nem szabad valon vonni harcba. Hisz gyűlöljük mi is és üldözzük az usztorát, üldözzük a tisztességtelen kereskedést, de azért a tisztességes kereskedelem jogosultságát soha sem fogjuk elvitatni. Együttműködés, felebaráti szeretet, jogos működési körök akceptálása, opportunitási vizsktetel nélkül az ország függetlensége felé való haladás: ez legyen a jelszó. Ne pedig üldözés, tu hájtot mezőgazdasági frázisok révén.

Az az ex-lex komédiát pedig nem kell ilyenkor megbolygatni, a mikor Wiczmány ur a mai kormányának akár politikai bizalmat honorálni. Hisz a mai kormányonk volt az első, aki azt az ex-lex fele bűniratot aláírta. Ugyanúgy, hit talán még sem mi vagyunk azok, a kikről a köpenyforgató nótát el kellett zengeni. Wiczmány ur nyilván elvéstevette a levél címzését. A közös békességünk reményében így akarjuk magyarozni ezt a kis — tévedés-t.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

— **Megeyi közgyűlés.** Zemplénvármegye törvényhatósága e hó 26-án öszi közgyűlést tart, a mely alkalommal be fogják tölteni a Füzesséry György halálával megüresedett főszolgabírói állást Ugyanakkor az esetleg megüresedő varannói és homonnai szolgabírói állásokra ejtik meg a választást. A főszolgabírói állásra legnagyobb valószínűség szerint *Diószegly János* varannói szolgabíró, a két szolgabírói állásra pedig *Görzay Aladár* és *Bernáth Béla* joggyakornokokat választják meg.

Hamis bankok Zemplénben.

Sátoraljaihely, szept. 12.

Az országos nevezetességre szert tett bankohamisítási ügyben mult számunkban hozott tudósítás kiegészítésül közöljük a következőket:

Szabó Sándor sárospataki gazdaember, Imre fiával együtt, már június hó közepé óta gyártotta a hamis százasokat és rövid idő alatt 243 darab százas készítették. A fu el akart vinni nehányat, de *Takács* határozottan ki jelentette, hogy hamis pénz nem ad a kezébe, hanem majd a százasok beváltása után fizeti ki a reá eső részt.

Nagy dolgot adott a rendőrségnek annak a megállapítása, hogy a hamisításához szükséges fényképeket ki készítette. Egésznap kutatás után végre kiderült, hogy az *Gruber Károly*, fővárosi fotografus, a kit nyomban le is tartóztatták s lefnyképezés után át kísérték az ügyészségre.

Ezek szerint hat vádlottja van már a bűnpernek.

Egész Zemplénmegyében természetesen a legszélesebb mederben folyik a nyomozás. Különösen *Sárospatakon*, ahol furesa dolgokról utótgának az emberek: olyanokról, amelyek nem értek még meg ugyan a nyilvánosságra, de a melyek esetleg alapját képehek úgy teljesen más irányba terelődő vizsgálataink. Ennek kapcsán megemlíttük azt is, hogy már vagy két hónappal ezelőtt három darab üveglemez érkezett Kassáról egy tekintélyes, az ügyről teljesen távol álló sárospataki polgár címére, mely lemezeket azonban nem a címzettnek, hanem egy eddig még ki nem derített személynek kézbesítették. Ezt az embert keresi most a rendőrség. Valószínű, hogy ha ez az ember megkerul, a sárospataki rejtély minden szála felderítve lesz.

A sárospatakiával egyidőben Ujhelyen is folyik a nyomozás. Kiderült ugyanis hogy *Takács* gyakrabban járt városunkban is, a hol szintén felűntést kért az ő pazar mulatószáival. A legszélesebb körű nyomozás annál is indokoltabb, mert tényleg akadnak is itten hamis százasok. Ertesülésünk szerint városunkban eddigleg három darab hamis százas került forgalomba, a melyeket azonban még idejekorán konfiskáltak. A hamis bankok száma: 6584, illetve 45055.

Ebből kifolyólag városunkban is meg lehetős nagy az igaztóságs telmetlenül várjuk az ügy teljes felderítését.

HIRES.

— **A második évforduló.** Erzsébet királyasszony gyászos tragédiájának második évfordulója alkalmából városunk összes templomaiban gyászistentisztelet volt tegnap, a melyeken megjelenetek a polgári és katonai hatóságok fejei. Kegyelettel emlékeztek meg a szomorú évforduló megyebeli községeink is, továbbá egyes jótékony intézmények.

— **Eljegyzés.** *Fábró Károly* Kassáról eljegyezte *Honigschlögl Irén* kasszonyt Budapestről.

— **Esküvő.** Fényes esküvő ment végbe tegnap délután a helybeli kath. templomban: *Dr. Vinkler Lajos*, margittai ügyvéd, esküdött örök hűséget *Fejér Olga* kasszonynak, hölgykoszorúkat a szeretetreméltó és bájos tájának. A templomot egészen megtöltött közönség között ott lattuk társadalmunk színe javát. Nyoszolyányok voltak: *Fejér Ilona* és *Vinkler Mártha* kasszonnyok; vőfélyek: *Fejér Elemér* és *Vinkler Szilárd*. A násznagyit tisztséget *Dr. Tátrai Dezós* és *Tapp Gyula* töltötték be.

— **Évmegnyitó ünnepély.** A sárospataki főiskolában az évmegnyitó ünnepély hétfőn volt a főiskola intézményében, hol a főiskola lelkesé. *Novák Lajos* emelkedett imában kérte istén áldását az iskola évi működésére. Majd *Dr. Zsidó István* intézett az ifjúsághoz buzdító beszédet. Határozottan intette az ifjúságot, hogy a tudományt magáért is művelje, ne csak önzésből,

hanem a magasabb, ideális tudásszerzővel vezérelve. Azután Erzsébet magya királynéről emlékezett meg, majd azokról a vesztésekről, melyek a főiskolát a mult tanévben két kiváló tanaregység kioldtával érték. Ezek *Varga Lajos*, a magyar protestáns egyházteremtőnek kiváló iroja, továbbá pementarhoni Nagy Gusztav, a liberális keresztény teológiai felfogásnak egyik legjelentősebb képviselője. A beszéd úgy az ifjúságra, mint az igazgatótanács tagjaira jó hatást gyakorolt. Még *Fejér István* emelt szót s ezzel az ünnepély véget ért.

— **Halálozások.** Vettük a következő gyászjelentést:

*Óz Kiss Antal*né, szül. vízei *Tallán Mária* a maga és az összes rokonság nevében is mélyen s-omorodott szívvel jelenti, hogy forrón szeretett férje *Kiss Antal* nyug. kir. adótárnok, varosi bírótsági tag e hó 9-én este fél 8 órakor, életének 68-ik évében hosszas szenvedés és a halotti szentsegek ájtatos felvétele után az Urban jobblétre szenderült.

A drága halott hült teteme, e hó 11-én délután 3 órakor fog a tokaji sírkertben a gör. kath. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. Az engedtelő személt az elhunyt lelki üdvéért e hó 12-én d. e. 8 órakor fog a gör. kath. templomban bemutatni. Tokaj, 1900. szept. 9-én. Áldás és béke poraira!

Mint öszierte részvételt értesülünk, *Groák Béla* nyug. és kir. hadnagy, fiatal életnek 29-ik évében hosszas szenvedés után mult szombaton Budapesten meghalt. Az elhunytat a nagyszámú rokonság kívül fiatal özvegye és fia gyászolják.

Abauj Torna vármegyei tiszt karából egy érdeműs öreg tisztviselőt ragdott ki a halál. *Koós Kálmán* vármegyei levéltáros tegnapelőtt délután 69 éves korában elhunyt.

— **Mitől hízik az ember?** ... Hogy mi, emberek, mitől hízik, az talán még az örök élet problémájánál is fogsőbb kérdés. Mert azt csak nem hiszi el senki, hogy a kenyér, víz és egyéb rendelkezésünkre álló élelmi szerek szűk testünkben azt az átalakulást, a mely a hízás-hoz vezet. Ha ez így volna akkor az egész világ egy Marienbad volna, amely túlválevőleg centruma a hízett embereknek. Kell, hogy legyen valami speciális szer, mely szinte fonatikus ambiciótársak a testünkbe furokodik, hogy ott aztán nyugodtan, zavartalanul éljen a rendeltetésének. Ilyen speciális szer — mint az az eddigi figyelmes kutatások nyomán kiderült — rendszerint valami bogár, rovar vagy egyéb étele teremtés. S a természet, a mikor azokba az apró teremtésbe életet lehel, elég kegyes volt rólunk is megemlékezni. Amiyi azt a bogár, mint másutt. Se több, se kevesebb. S mivel hogy a felvidéki bogárnak is ugyana az rendeltetése, ami a banatának, egy cseppet sem c. d. álatos, hogy a reggelinél főszerepet játszó személytölve van az állatvilágba tartozó mindenféle rendi és rangú produktumokkal. Most még egy kérdés van hátra: hol lehet az ilyenmódra megtöltött személyekre legkönyebben szert tenni? Azt is megmondjuk: a helybeli *brodrgközi koresmában*, a honnan épp mi vitték egy minden tekintetben síkeült mutatóvány személyt a rendőrkapitány kegyes színe elé. Felhívjuk a rendőrkapitány ur figyelmét ezekre a közegészségügybe utköző állapotokra és sűrgős orvoslást kérünk.

— **Kereskedelmi kongresszus.** Az e hónap 16—17-én Miskolcra tartandó országos keresk. kongresszusra a kereskedelmi és iparkamarak, 50 nagy kereskedelmi testület és igen számos kereskedő jelentkezett, egy hogy a gyűlés igaz kereskedelmi egyetemes jellegre, erkölcsi sulya biztosítva van. Az újabb időkben ez leend az első nagyobb szabásu manifesztáció és állásfoglalás a kereskedelem, ennek témörülése és erőfoktése érdekében. Az előadók által beterveztendő javaslatok már be érkeztek s rövidesen szüküldetnek. *Matkocovits Sándor* v. b. t. t. nagyérdűk és kimerítő véleményt ter-

jeszt elő a kereskedelmi szerződésekéről és az autonóm vamtarifáról, mely e kiváló horderejű dolgot újabb szempontokból világítja meg. *Sándor Pál* a kereskedők országos szervezetére dolgozott ki részletes javaslatot, egy hogy Miskolcra meg is alkaltozt a szervezet. A kereskedővilágot most különö- nten érintő fogyasztási szövetkezetek ügyében *Guttman Miksa* igazgató javaslatra szolgált a tárgyalás alapjául. *Auer Robert* előadó indítványa, hogy a kereskedelmi érdekek hatályosabb képviseléseire a képviselőválasztásoknál kell sulyt fektetni. *Gelléri Mór* javaslatában körvonalozta a hazai ipar fejlesztésének a kereskedelem által m- ként való előmozdítását. *Schreyer Jakab* dr. a polgári porrendtartásról, *Glücksthal Samu* dr. a csödtörvény reviziójáról, *Szentpál István* dr. az adó-reformról terjesztettek be alapos javaslatokat. A több száza rugó kongresszusi vendégek magyaros és vendég-szerető fogadtatására a miskolci kereskedővilág nagyszabásu intézkedéseket tesz.

— **Panaszkönyv.** Panaszos sorokat kaptunk ma. Intéve vannak pedig azok a város polgármesteréhez, mint a ki leginkább hivatva van arra, hogy a polgárok panaszait meghallgassa s az azok alapját képező anomáliákat megszüntesse. Arról van szó, hogy estünkint a város egyetlen sétahelyét, a járdákat, *facér-cselédleányok* és hangos legények annyira eleplik, hogy a közlekedés tisztára meg van akadva, továbbá oly trag. diskuszus folyik ott a derék népesség közt, hogy arcipulás nélkül tisztességes hölgygel az utcán végigmenni teljesen lehetetlenség. Nagybecsű figyelmébe ajánljuk ezeket a panaszos sorokat polgármesterünknek és elvárjuk, hogy e valóban botránnyos állapotoknak mielőbb véget fog vetni.

— **Megszökött katonák.** *Budai István* a löseai helyőrség rokatonája, sehogy sem tudott megbarátkozni a katonálettel. A mundaiba bujtattott cigányok visszavágyott lelke a kóbor élethez, a földhöz ragadt nyomorúsággal parosult arany szabadsághoz. A rendes élet, a katonai szigor csak nem tetszett a csatagoláshoz szokott, a vad furaó ivadéknak. A vágy diadalmaskodott fölötte s a cigány egy szép napon megszökött a laktanyából. Elfoglalták s a hadbírósg két évi sáncunklára ítélte a katonas-zökevény cigányt. A fogságból két ízben szökött meg *Budai István*. Mint löseai levelezőnk írja, *Budai István* a katonai fogházból tegnap ismét megszökött. A szökést egy galíciai hadgyakorlatokra bevonult tartalékos katonai polgári ruhájában követte el. A löseai hadbírósg a katonas-zökevény országos nyomozását rendelte el.

— **A gyűrű.** *Hadai Julius* elvesztette a drága szép gyűrűjét, melyet valamelyik egyenruhás szeladón ajándékozott neki szívbeli vonalma erős bizonyítékául. *Siratta a Julius* a gyűrűt mint drága emléktárgyat. Tegnap aztán nagy örömele meglelte az elvesztettnek vélt portékát, még pedig a *Balog Teréz* újján, aki azt vallotta, hogy a gyűrűt egy előtte ismeretlen fiatal embertől kapta. *Hadai Julius* örömmel húzta vissza újjára a megkerült emléktárgyat s eszébe sem ötlött, hogy jelentést is kellett volna a komplikált ügyről tenni.

— **Vizbefut.** Tokaji tudósítónk írja: mult szerdán négy asszony és egy tizenegy éves leányka a rében delgöző hozzátartozóiknak ebédet vittek. A rére szerencsésen áteveztek a *Brodrgon*, visszafelé azonban a csónak felborult és mindannyian a *Brodrgba* eszték. A közelben levő emberek az asszonyokat megmentették. *Lenárt Anna* a tizenegy éves kis leány azonban odaveszett. Hulláját még nem találták meg.

— **Kávéházi lopások.** *János István* pincér a mult hó vege felé egyik d. u. betért a *Deutsche* Ignác név kávéházába egy fekete kávéra, de a fekete kávé követte más is s ő clamosodott és lefelekedt egy kanapéra, hogy kialudja magát, de vesztére, mert midőn felebredt, nem éppen kellemes tapasztalatra jutott, a mennyiben szebei ki voltak

forogtatva és utolsó 3 koronájá is természetesen elhúnt. — A *Magazin*er féle kévéjében lasonoképen járt e hó 2 án virridó: *Szuchy* János kömives segéd is, a ki ha nli 3 órátor arra ébredt fel egy megrós é után, hogy 10 koronájai megérnek ebből. Az is kapápen adult s őt is kifóztották. A rendőrség, mint értesülünk, a kanapé tolvajokat rövid idő alatt lehetetlenné teszi.

— **Menjen tovább!** Egy derék jóra való parasztember állított be ma hozánk. Ugy hívják, hogy *Mathus* András és *Abauj-Konulós* való. Az a panasza, hogy a mikor tegnap reggel szilvával bejött a vásárra, 38 krajcár szedtek el tőle vám fejében, anélkül azonban, hogy ezt a 38 krajcárt meg is kereshette volna. Mert hát úgy áll a dolog, hogy amikor szilvával le akart tenni a *Nagy templom* mellett, a rendnek egy eber ére odatessékelte a *Patak* utcába. Alig hogy lezsedni készült koscsijáról az élvezetes gyümölcsöt, a rendnek ugyancsak egy eber ére úgy találta hogy *Mathus* András szilvainak bizony az *Élőspiac* a helye. Nem telt bele két perc s *András* bátyának ismét vette a sátorját. Ezután csupa változatosságból a *Hecskére*, mert hat *Andris*, a rendőr, úgy vélekedett, hogy a *Hecské* az a bizonyos hely, amely a kofanépségnek csinálódott. Istenemre mondom, megint nem tartott hatvan másodpercig s a *Hecské* vidék ambiciózus rendőre onnan is elkérgette vendégünket. Azt mondta, hogy: menjen tovább. És *Mathus* András ment is. Egyszeresen hozánk s innen oszt hazafelé.

Az a *Mathus* András panaszát teljes terjedelmében kiadjuk, elvájuk a rendőrkapitánytól, hogy a rendőri karnak fent aposztrofált bugzó tagjait magához citalja és azután meg magyarázza nekik, hogy mi is tulajdonképp az ő teendőjük. Mert rendőreink ugyátszik, nem igen vannak tisztában vele.

— **A tábori-posta a galicziai hadgyakorlaton.** Mint értesülünk, a jáslói (Galicia) nagy hadgyakorlaton, a melyen az eperjesi helyőrség is résztvesz s mely tömegességben az eddigiekkel talán mind felül fogja múlni, só: egyeb újítás között még a tábori-posta szolgálatában is lesz egy érdekes reform. A hadgyakorlatot ugyanis ezuttal annyira a legapóbb részletekig terjedő gondossággal dolgozták ki, hogy a hadsereg minden elemének egy szőlőván azt a legnagyobb erőfeszítést kell kifejtjenie, mint az külföldben csak háboru esetén képzeltethető. Így kapta a tábori-posta is azt a parancsot, hogy működésében nemcsak arra kell ügyeltetnie szorítóznia, hogy a hadgyakorlaton szükséges intézkedéseket, leveleket és mállhatat kézbesítse s továbbítsa, de úgy kell kiszolgálnia postai szempontból azt az óriási tömeget, a mely a hadgyakorlaton részt vesz, mintha más állami postahivatal azon a helyeken nem is volna, vagy éppen ellenséges területen folyóék a csatározás. Ennek tudatában, a fővárosi helyőrség tisztjei már úgy intézkedtek, hogy lapjaikat a tábori-posta útján kapják meg ezzel a címzéssel: »Hadgyakorlati tér, Galiczia.« A tábori-postára fog azután háramlani az a rem csekély föl adat, hogy az ilyen címzen érkező leveleket, csomagokat, hírlapokat kézhez jutassa, kikutatván, hogy a címzett hadteste, dandárja, ezrede, százada vagy éppen szakasza hol tanyázik és hol lesz, a mikor épp a kézbesítés pillanata bekövetkezik.

— **Öngyilkos cselédleány** *Alex* Juli nagymihályi születésű 18 éves cseléd, a ki *Hercs* Armin Rákóczy utcai kareskedőnél volt szolgálatban, vasárnap este cselédársával valami fölött öszszeszedült s mivel ő volt a vesztés, elkeseredésében a szomszéd bádogos műhelyből egy üveg sósavat keletített kerített, azzal a pincébe rejtőzött, hol masnap délben végre is hajította tervét, de a maró folyadék fájdalmas hatása alatt nyomban megbánta elhamarkodását és öszszeszedve minden erjét, gadjájának emeleti lakására indult, hogy megmondja mit követett el. Azonban a lépcsőházban öszszesett s ha életben maradt, csupán a gyorsan érkeztet rendőrorvosi segélynek köszönhető.

— **Carmellini.** A gondolatolvasának világszerte híres mestere, *Carmellini* tegnap este jól sikerült előadást rendezett a Kozmopoli kavóházban. A szép számmal megjelent közönség nagy érdeklődést tanúsított a Carmellini csodálatos mutatóványairól, amelyeket ma ismételnél fog.

— **Tíz.** Bolgór-Keres turban — mint ottani tudósítók írja — mult héten tiz volt, mely alkalommal két háza a melléképületekkel együtt leégett.

— **Uj vasút a megyében.** A már rég vasutó Szerenes-Hidas-Németi helyi érdeku vasutó ügye ugyátszik végre olyan stadiumba lépett, hogy a vasutonal valóstítása küszöbén áll. A kormány abból az alapból, melyet a törvényhozási minden évben a helyi érdeku vasutak segélyezésére megszavaz, erre a vonalra 150,000 forint utalványozott ki, mely állami segély hozzájárul az a Zemplén és Abauj-Tornamegyék által megszavazott öszszen 60,000 forint öszszegeket, és az érdekelte községek ugyanis magánosok (nagybirtokosok, borkereskedők, ipari vállalatok) által aláírt részvényeket, lehetővé tenni ezen különben is mind hátszállag, mint kereskedelmileg fontos és szükséges öszszekötési vonalat Szerenes és Kassa közt kiépíteni. Ezen vonal Mád-Zombor állomáshól (Szerenes mellett) kiindulván, először is a tervezett várost, a mely egy nagy borkereskedésnek a székhelye, azután Talyát érinteni fogja, hol a szőlő- és bortermelés nagy mérvet öltött, azután Abauj-Szántóra visz onnan Bolgorkő és Gönc mellett a Hidas-Németi állomáshoz és ekképp a forgalom a délkeleti megyékből Kassa felé egy rövidebb vonalát nyerend. A vasut engedelménye gróf *Fejérvácsi* Sándor, megbízottja *Deutsch* ménök é napokban bejárta a vidéket és a vonal kiépítését a jövő évre biztos kiállításba helyezte.

— **Dráma a nép között.** Mintha valamely idejét multa rémdrámát akart volna utánózni az élet, oly megrázó esetről ad hírt egyik vidéki tudósítónk. Gombas Mihály 10 évet töltött Amerikában s ez idő alatt szép, fiatal felesége s a szomszéd falubeli *Szigeti Lőrinc* ecet élt. Viszonyok gyümölcsét, egy szép kis leánygyermeket a csabító férfi magához vette és fel is nevelte. Gombas Mihály visszajövén Amerikából, a már deli legénynek fejlődött fiát mindenen házasítani akarta és vett neki hazateltet. A legény szerelmes volt a szomszéd falubeli *Szigeti Zsófi* ba s azt akarta feleségül venni, de az anya ellen volt. Mikor az asszony látta, hogy a férj minden ellenkezés dacára otár élel vizsi a fiatalokat, elkeseredésében öngyilkossá lett s levelet hagyott hátra: a fiának, melyben meg írta a tragédiát. — Nem veheted el fiam, mert *Szigeti Zsófi* a testvéred. Így végződött a szomorú levél, mely olyan megrázó dolgokról rántotta le a leplet.

— **Körözött nyiltterező.** *Mazurek* János birtfal lakos nemrégiben több lap Nyiltter rovatában rágalmakkal illette *Geffert* Menyhért birtfal rendőrkapitányt. A becsületében megsértett hivatalnok a bíróságnál keresett megtorlást, de időközben a nyiltterező *Birtfal* ort eltávozott. A kassai kir. törvényszék *Mazurek* Jánost sajtó útján kövöztetett rágalmazásért országzerce kövözi.

SZÍNHÁZ.

— **Színházi rovatunk.** A közeledő 12. szini szezon beálltával s az ezzel kapcsolatban levő kulturmozgalmak megindulásával szükségesnek tartjuk színházi rovatunkat már ma megnyitni s ennek kapcsán az ebb: a rovatba tartozó öszszen anyagot már most időközönként felszínre hozni.

— **Színház.** Az újjáépített városi színház első téli idényére a pályázat hátrébb ma járt le. A pályázók közül *Halasi* Bélának, a kassai színház művezetőjének van legtovább kiútása arra, hogy a színházat megkapja. Ebben az ügyben különben a színházi bizottság már holnap csütörtökön, a városi tanács pedig holnapután dönteni fog.

Párisi színházak a kiállítás alatt.

II.

Páris, augusztus hó.

A párisi színházak előadásairól számot adni ily szűk keretben alig lehet, Csupán néhány impressziómat jegyzem fel, különösen pedig azokat, melyek vagy vonatkozásban állanak: a mi fővárosi színházi előadásainkkal, vagy nagyon is ellentétben állanak azokkal.

A feladat, párhuzamba állítani a párisi kiállítás alatt színrkerülő darabok előadását a miénkkel, anélkül könnyebb, mert mindama darabok, melyek most a párisi színházak repertoárját alkotják, színrkerültek *Budapest* is, sőt nagyobbára most is állandó musoradarabjai színházunknak. És a párisi színházi előadásokról leszuródó tanulságok mégis csak a legérdekesebbek, mert hiszen azokat fordíthatjuk hasznunkra. Bizonyos, hogy magyar színész, magyar színházigazgató és magyar kritikus sok újat lát a párisi színházi előadásoknál, de merem rögtön azt is állítani, hogy sok mindent nélkülöz is.

Aki nem nézi Páris színházait, azaz a már szinte meggyökeresedett, övitézes elfoglaltsággal, mely kötelezővé teszi mindenkinék, Párist a világ első színházi városának tartani és akiknek mint színházi nézőnek, meg van az az előnyös képessége, hogy figyelmét az előadás alatt szét tudja osztani a színpadon és meg tudja egyszerre figyelni az apró mozzanatokot éppugy, mint az ensemblét, az a sok tanulság mellett sokszor fog még lelkesiten tapsolni a — budapesti színházi előadásoknak is. Sőt egy fokkal lelkesületben, mint a párisi előadásoknak.

Künnő ensemble, középes színészek! Ez a látszólag paradox tapasztalásom csuesosodik ki minden megfigyelésemből. Ha otthon művészt akarok látni, elmegyek a *Nemzeti színházba*, ott van *Ujházy*, *Náday*, *Márkus* Emilia, elmegyek a *Víg színházba*, ott van *Jászai*, *Delli* Emma, *Nikó* Lina, *Hegedűs*, elmegyek a *Népszínházba*: *Báha* Luiza, *Kury* Klára, *Ilegyi* Aranka, *Csatai* Zsófi, *Németh*, *Kovács*, *Horváth*, és így tovább: ha Párisban akarok művészt látni, el kell mennem a *Sarah Bernhardt*, az *Antoine*, a *Coquelin* színházába, mert hát itt a művészelnek színházuk van.

De hát ezekre nem is vagyok kíváncsi, világkörüli utjukban utá ejtik őket, sőt nem is egyszer, Budapestet is. Művészt pedig, isten kegyelméből való művészt, Párisban máshol nem igen láthatunk. Bocsnát a többes számért, mert hát itt arról van szó, hogy ki tartja *Mouset Sullyt*, a *Francis* öszlopot, *Gassive* kisasszonyt, a *Chez Maxime* bel híly ábrázolóját a *Nouveautés*-színházban isten kegyelméből való nagy művészeket? En nem. A minthogy a mi *Szacsányok*at sem merem öszsze például *Novelli*-vel.

Nem tehetek róla, ki kell mondanom, hogy a mi öt színházunkban Budapestben több igaz művészi nagyság, vagy talán mégisebben mondva művészi egyéniség szolgálja *Thaliát*, mint Páris huszonnegy vagy talán több színházában együttvéve.

Hogy az operettől ne is beszéljek. A *Gaité*-színházban *Rip van Winkle* előadásánál egy években gazdag primadonnának és egy vízőző előtt sablonokkal dolgozó komikusnak tapsolt a pompásan dresszozott klak. Folyton arra kellett gondolnom, micsoda öszinte, frénkies haátst kelteit *Hegyi* Aranka, *Kury* Klára, *Németh* József vagy *Szabó* Antal?

És ezzel a meggyökeresedett tapasztalatomal szinte érthetetlen ellentétben állanak azok a pompás, öszszevágo előadások, amit egy operettben mint drámai előadásban produkálnak a párisi színházak. Mi világik ki ebből? Az, hogy a párisi színházak ördögös mesterei a *színházi rendezők*, akik közepes színésznanyaggal vezetik diadalra a szerzők darabjait. A tapsok már természetesen az öszzinte klakkmentes tapsok, mindig a rendezőnek szólnak, néha a gépmesternek, a fővilágosítónak, vagyis ismét csak a rendezőnek. És

ez a csodálatos ensemble-rendszer és művészi tökéletesség fejlesztett kitűnő együttes az, amit mi Budapestben nélkülözünk.

A budapesti Víg színház az egyetlen, amelyet egész bátran állítok a párisi színházak mellé. Az ő musoradarabjait — az *Ostrizgás* *Miczi* t és a *pajkos* *férfek* et — láttam a *Nouveautés*-ben és a *Palais Royal* ban és csak gratulálom lehet a Víg színház rendezőinek. Most láttam csak, hogy a víg színházban a perdülő előadásokban vissza tudnak adni a francia levegőt is, és hangulatot is tudnak kelteni.

Szóval van Budapestben színházunk, a mely bátran az lehetne Párisban is.

Erényli Nándor.

KÖZGAZDASÁG.

— *** Uj pénzintézet Miskolcon.** A legközelebbi jövőben egy új részvénytársulati alapon szervezett pénzintézet alakul meg Miskolcon. Alaptőkéje 500 ezer korona lesz, a mit részben miskolciak, részint másvidékek lakói adnak össe. A tervezők — miskolci lakosok — most dolgoznak a terven s legközelebb már a részvény aláírási ívet is kibocátják.

— *** A borsodalmi gazdasági egyesület** 1900 évi szept. 16 án vasárnap d. u. 3 órákor Sajtó Szentpéteren a vásártéren, 1900. évszept. 23. vasárnap délután 3 órákor Edelényben az uradalmi majorban, 1900. évi szept. 30-án vasárnap délután 3 órákor Ozdon a vásártéren, 1900. évi október 7-én vasárnap délután 3 órákor Mező-Csáthón a közbirtokosság majorjában, 1900. évi október 14 én vasárnap délután 2 órákor Mező-Kövesden a vásártéren, 1900. évi október 1 én vasárnap délután 3 órákor Miskolcon a városi nagy majorban, 10 és szarvasmarha díjazásokat rendez.

— *** Szőlősgazdák figyelmébe.** Az 1892, évi XV. tc. értelmében mindazon szőlősgazdák, kik szeszec italok kímérésével, vagy kismértékben való eladásával nem foglalkoznak, saját termésti boraiktól a házi szükségletre szánt mennyiség után kedvezményben részesülnek. Miután azonban ezen kedvezmény igénybe vehetése függővé van téve szeptember hó 15-éig teendő bejelentéstől, figyelmeztetnek a szőlős gazdák e terminus megtartására. A kedvezményre igényt tartók tartoznak lakásuk házszámat, családtagjait számát a szőlő területét, a házi fogyasztást átlagos hektoliterekben, a remélhető termést stb. bejelenteni.

A szerkesztőség üzenete:

— **Érdéklődők.** *Tarozal* az a munkatársunk, aki szerkesztő és fómunkatárs távollétében a »*Tarozal* hős» című cikk tudósítása révén felszervezettét, ezidőszórt nem tartozik szerkesztőségünk kötelékébe.

— **G. S. Világos.** Nagyon is igaz van. Level meg.

— **M. M. Gálszies.** (r. h.) alatt *Récs* Henrik, bel-ő dolgozó társunk, ir lapunkba.

— **N. F. Kassa.** A pályázati határidő 12-én járt le. *Szív* és *szerelem*. Régi téma s feldolgozása sem olyan, hogy közölni lehetne. Még sokat kell írnia s még többet olvasnia, hogy valami közölhető kapjunk öntől.

— **Bűnös világ.** Hát nincs a nagy mindenségben más megírni való tárgy, mint az ocsmányág, meg a gyalázatos bűnök halma? Hiszen ehhez olyan erő kell, mint legatöbb is Zola, különben halvány kópia marad a muika a dekadens irodalomnak. Sajnálunk, hogy kezdő író veszi tollra ezeket a tárgyakat, akiknek gyöngye még az erie hozzá, hogy kifejezést juttassa azokat a vérfaralló szenvedélyeket, amelyek így, lanyhán odavetve teljesen megsemmisülnek.

— **Nem közölhetőek:** *Étes!* — *Falvéd* hullások. — *Szerencse* csillaga — *Hadgyakorlatok*. — *Első szerelmem*.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

A helybeli összes tanintézetekben használandó

legújabb kiadása

tanfolyvek

Landesmann Miksa és Társa könyvkereskedésében

Főtér, Dr. Schön Vilmos ur házában

==== bolti árban kapható. ====

Iskolai szerek: irkák, táskák, író- s rajzszerkék bámulatos olcsó árban beszerezhetők.

Aki egy osztályra szükségeltető összes könyveit ugyanitt beszerzi

==== meglepő szép ajándékban részesül. ====

Sienit, granit, labrador, szürke és fehérmárvány, valamint homokkő

SIRKÖVEK ÉS PYRAMISOK

nagy raktára ásványkőben 5—1000 forintig.

BURGER M. sarkőraktárában S.-A.-Ujhelyben

a „Vörös ökör“ épületben

Ugyanitt síremlék-kövek vésése, aranyozása és felállítása, a legjutányosabb árban elvállaltatik
Sírdomb körkerítések és vasrácsosatok felállítása a legerősebb és legerősebb kivitelben.

E rovatban egyszeri közlésért
5 sorig 50 fillér fizetendő.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Cím nélküli hirdetekről készség-
gel ad felvilágosítást a kiadóhivatal

Apró hirdetések

közzétételére

legalkalmasabb Zemplénvá-
r-megye legelterjedtebb s
egyetlen politikai lapja

a

Felsőmagyarországi Hirlap.

Az apró hirdetések előre fizetendők.

E rovatban egyszeri beiktatás 5 so-
rig 50 fillér, minden további szó 4
fillérbe kerül, vastagabb betűkből 8
fillér. Felvilágosításokat szives kész-
séggel ad a kiadóhivatal. Levélbeli
tudakozódásokra pontosan válaszol-
unk, ha a szükséges levélbélyeg be-
küldetik.

Vidékről beküldhetők az apróhirdet-
ések postautalvánnyal; a posta-
utalvány szelvényére az apróhirdet-
és szövege is feljegyezhető.

Elegáns levélpapírok

dobozonként

1 koronáért

KAPHATÓ

Landesmann Miksa és Társa

könyvkereskedésében

Sátoralja-Ujhely

Wekerle-tér 502.

Az a Rákóczy-utcai

barna kisasszony, aki e hó 10 én
dél előtt többszöri figyelmes tekin-
tetével tüntette ki az első „tükör-
ablak“-nálült úriembert, tiszte-
lettel kéri meg, hogy nyújtani a
megismerkedésre. Esztleges érte-
sítés „Jogász“ jelige alatt a
kiadóhivatalba kéri meg.

Sérvkötők

(Elsőrangú gyártmány.)

nagyválasztékban kapható

Landesmann S.

szijgyártó üzemében

S.-a.-Ujhely. Rákóczy-utca.

Egy Conservatoriumot végzett zongora-tanítónő

zongora órák adására

ajánlkozik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Csemege szőlő

legfinomabb viszontahgyi, el-
ismert legjobb és legízletesebb
szőlő Magyarországon, legne-
mesebb fajok, 26 krért 5 és 10
kilogrammos postakosarakban
az itteni állomáson.

Paradicsom 10 fillér per kiló-
gramm.

Sárga és görögdiányt, ugor-
kát és hagymát 10 fill. szállít
kilogrammonként ab Gyöngyös
posta vagy vasuti állomáson

Máthé Sándor Ede

szőlőtelege

Gyöngyösön.

Egy német leány, gyermek
mellé felvétetik — Gyöngyösön.